U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **M. V.,** zastoupený Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje,** se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2016, č. j. KUJCK 47087/2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 14. 12. 2016, č. j. 50A 19/2016 – 28,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám zástupce žalobce, advokáta Mgr. Jaroslava Topola.

IV. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši 1000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám zástupce žalobce, advokáta Mgr. Jaroslava Topola.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 14. 12. 2016, č. j. 50A 19/2016 - 28, zamítl žalobu podanou žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2016, č. j. KUJCK 47087/2016, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov ze dne 27. 10. 2014, č. j. MUCK 57730/2014/ODSH/Če, jímž byly zamítnuty námitky stěžovatele proti provedení záznamu bodů v registru řidičů a provedený záznam 12 bodů byl tímto rozhodnutím potvrzen.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel v zákonné lhůtě blanketní kasační stížnost, ve které mimo jiné uvedl, že *„žalobce doplní kasační stížnost na výzvu soudu ve lhůtě stanovené soudem“*.

[3] Jelikož tato kasační stížnost neobsahovala zákonem předepsané náležitosti, byl stěžovatel usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2017, č. j. 2 As 20/2017 – 31, vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení odstranil vady kasační stížnosti, a to tak, že uvede, z jakých důvodů byla kasační stížnost podána. Současně byl poučen, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat a kasační stížnost bude odmítnuta. Toto usnesení bylo právnímu zástupci stěžovatele doručeno dne 13. 2. 2017. Zástupce stěžovatele však na tuto výzvu ve stanovené lhůtě nereagoval, když tato uplynula v pondělí 13. 3. 2017.

[4] Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

[5] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s., musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

[6] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[7] V daném případě stěžovatel k výzvě soudu (tj. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2017, č. j. 2 As 20/2017 – 31) vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě neodstranil a ani včas nepožádal o prodloužení této lhůty.

[8] Protože kasační stížnost neobsahuje zákonem stanovené náležitosti, které brání jejímu věcnému vyřízení, Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

[9] Návrhem na přiznání odkladného účinku se Nejvyšší správní soud nezabýval, protože rozhodl bez odkladu o samotné kasační stížnosti, a otázka odkladného účinku se tak stala bezpředmětnou.

[10] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[11] Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5000 Kč stěžovateli podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení soud

pokračování
vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

[12] Protože nebylo rozhodováno o návrhu na přiznání odkladného účinku, Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 10 odst. 1 věta první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, o vrácení zaplaceného soudního poplatku za tento návrh.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. března 2017

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu